

OUDEJAARSAVOND EN NIEUWJAARSMORGEN

Ex. 33 : 15

Mijn ziel is in mij, gansch alleen,
En wendt zich naar 't verleden heen.

't Verleden is geen dag, die lacht,
Maar diepe, donkre, zwarte nacht;
En uit de diepte rijzen op
Gestalten, die mijn harteklop
Versnellen doen van smart en pijn
Om al 't geen niet had moeten zijn.

Toch — in het donker schemert licht:
't Is moeders lieve aangezicht.
Toch — 't zwarte zie 'k doorstreept met blauw:
De wondre liefde van mijn vrouw.

O, heil hem, die een moeder had,
Die met hem bad en voor hem bad!
O, heil hem, wien God gaf een vrouw,
Die nooit bezweek in liefde en trouw!

Maar ach, nog zwaarder wordt mijn leed
Om wat 'k ook tegen hen misdeed.

Mijn ziel is in mij, gansch alleen,
En wendt tot God zich in gebeën.
Gebeën vol schuldbelijdenis,
Gebeën om schuldvergiffenis.

En zie — het zwart vervloeit tot rood:
't Is 't bloed, dat eens van 't kruishout vlood;
En uit de diepte Eén verrijst,
Dien 't schuldig hart als Losser prijst;
En 't donker straalt van heerlijk licht
Door Gods vertroostend aangezicht.

Welzalig, wie nooit verder trekt,
Tenzij God Zelf tot Leidsman strekt!
Welzalig, wie een Heiland heeft,
Die voor hem stierf, die voor hem leeft!
Welzalig, wie als morgenrood
Begroet den droeven offerdood
Van Hem, wiens liefde schooner blonk
Dan wat ooit vrouw of moeder schonk!
Zijn liefdeblik, Zijn harteklop,
Daar leef ik door, daar sterf ik op.
Als ik Zijn hand maar houden mag,
Wordt en verleën en toekomst dag.

AERNOLT ARENTS

DE WIJZEN UIT HET OOSTEN

door Prof. Dr. JOH. DE GROOT

DE WIJZEN UIT HET OOSTEN HEBBEN
alles verlaten, want zij wilden Jezus zien.

Zij hebben als weleer Vader Abraham hun land,
hun maagschap en huns vaders huis verlaten. Aan het
oude Babylonische land van diepe wijsheid en hooge
wetenschap, waar men in de sterren alle gebeurtenissen
en alle waarheid meende te kunnen lezen en waar men
boeken had van steen, ouder bijkans dan de oudste
heugenis der menschen, hebben zij den rug toegekeerd,
welbewust en vastbesloten... want zij wilden Jezus zien.

Op hun verre reis bereikten ze Damaskus, de stad
der schitterende schoonheid, glanzend als een parel op
een koninklijk gewaad, naar veler schatting als een
paradijs op aarde; hun oog en hun hart zullen er wel
geboeid zijn, en tot lang toeven werden ze gelokt. Doch
tevergeefs, ze wilden verder. Ook aan deze stad der
uitnemende schoonheid hebben ze den rug toegekeerd
... want ze wilden Jezus zien.

Daarna betraden ze de poort van de stad van den
godsdienst: Jerusalem, waar de tempel blonk in witte
pracht, waar het altaarvuur elken dag hoog oplaaide
van de vele offeranden, die men daar bracht ter eere
van God; waar de Schriftgeleerden en de Farizeën de
rollen van Gods Oude Boek stelselmatig en ernstig
onderzochten en daarin zelfs duidelijk lazen en aan
anderen voorlazen, waar de Christus zou geboren
worden; waar een koning Herodes woonde, de bouwer
van Jerusalem in zijn schoonheid, die er over spreekt
om ook naar Bethlehem te gaan en daar den Messias
Gods te aanbidden. Ook aan deze stad der uitbundige
vroomheid hebben de wijzen den rug toegekeerd...
want zij wilden Jezus wel zien.

Wetenschap zonder Jezus, schoonheid zonder Jezus,
godsdienst zonder Jezus — ze hebben in den kente-
ringstijd van hun leven alles verlaten, want het was
hun om Hem te doen.

Zulke zoekers vinden wat ze zoeken, want God wijst
hun den weg door alle wetenschap en schoonheid en
uitwendigen godsdienst heen, zelfs door den nacht heen.
Ze komen in het huis te Bethlehem en vinden daar
„het Kindeke en Maria Zijne moeder.”

Ze hebben open oogen des harten gekregen en ze
aanbidden. Ze doen hun schatten open: goud en
wierook en myrrhe... en ook dit alles hebben zij
verlaten, want het was hun om Jezus te doen.

Straks keeren ze terug naar hun land „langs een
anderen weg.” Wie Jezus ontmoet heeft en zich aan
Hem heeft overgegeven, treedt niet meer op oude
vroeger begane wegen. Maar wèl keert hij terug naar
de plaats van zijn vroegere woning: met een nieuwe
taak en een nieuwe roeping. Hij is immers een nieuw
mensch geworden, want hij heeft Jezus gezien. En deze
Jezus is... „de Leidsman die Zijn volk leidt,” die dit
doet met een enkelen blik uit Zijn oog, met een enkel
woord uit Zijn mond, door een stille stem in ons hart.

Onze oogen zijn geduriglijk op U, o Heere Jezus!
Leer ons alles verlaten en leid ons op Uw weg, die
waarheid en leven is. Doe dat ook in dezen duisteren
wintertijd van 1932, want wij verwachten U, en wij
verwachten voor leven en sterven alles van U, die het
licht zijt in alle benauwende donkerheid:

'k Zal aan Uw hand vertrouwend gaan,
Die hand geleidt mij veilig.